

Brev och handlingar från Anders #1, Anna Kristina #1A och alla barnen #11 - #18

Svarteberga den 19/10 1901

#1

Kära Alma med familj

Idag skall jag väl skrifa några rader till eder i går skref nestan hela dagen först till Smålan och sedan till stockholm och äfven till Emill och lilla Klarents så nu får du läsa båda brefven så ser du hur det är her hemma var snell och skicka detta till Gust emedan jag ej har hans adress jag har inga nyheter att omtala dem ser du i Gusts bref

Hur är det med fader Jonsson och hans familj han kunde vel skriva några rader till mig det skule vara roligt at få läsa ett bref från honom ja nu kom mor in kaffe och frukost så jag får upphöra med skrifningen får se om jag kan fortsätta något, ja Alma jag har nu de bästa dagar jag haft i hela min lifstid för jag har sluppitt ifrån alla verdsliga bekymmer och behöver ej tänka på något annat än det enda nödvändiga för en lycklig hädanfärd från detta jordiska lifvets omsorger många gånger kan jag vel vara en liten stöttesten för Mor och Alfrid men ej oftare än jag ser de ganska vel behöfs och sen får mor och Alfrid styra det bästa de vill

För jag har allting klart för mig om Herren kallar mig hädan förr eller senare så skall nog få er del utan afkortning af gårdlosen det kan ju inte bli så mycket på er var då ni er 6 att dela till Augusta och Alfrid får ej gå i arf efter vår död jag har visat Adolf handlingarna som ligger till grund därför och han fant sig belåten dermed det vore godt om Alfrid kunde gå igenom med det så jag sluppe att få oskyldt i gården att med göra men det vill nog till för honom det är ej lätt att få någon hjelp nu för tiden som det var för mig, men Herren utser vel någon men han är så orolig i sinnet så dem han kan få vill han inte ha och dem han vill ha kan han inte få således är det så länge mor orkar och lefver

Ja nu har jag skrifvit det längsta brefvet till dig nu har jag Uno och hanna igen men de får vara så länge nu skal frida och jag resa åt Borgholm et slag adjö lilla Evan Eugen Fader Emrik och Mor Alma tack för detta samtalet mera hernest en kär helsning från oss alla gemensamt och sist från gamla far

A, Brynielsson

Svarteberga den 26 mars

#1A

Kära älskade barn. Herren välsigne och bevare Eder. allt här intill har herren jålpt också gör han härefter lovat vare hans namn.

kära georg med de dina

hjärtligt tak för kärt brev för lite sedan då våra brev vist möttes på vägen och några dagar har gått sedan och liknar sig nu till tidig vår säga vi här hemma äga alla hälsans dyra gåva vädret är så vackert så de har redan börjat lite med arbetet i trädgården och allt går så lugnt och stilla sedan Alfred nu fått hemmagården och auktionen hade gått någorlunda bra eftersom tiderna nu är så både hästar å kor ha fått bytt om ägare vädret var så ruskit dagarna före men den dagen blev de så vackert väder så de samlades mycket folk nu har också drängen fått flytta å de reder sig gått

vi har nu fått läsa så mycke i tidningar om de stora frikyrkomötet som varit i eder stad å de låter om att de varit gått de var väl fritt inträde så ni kunde få vara med nog må vi vara taksamma till gud att hans ord så fritt o rent förkunnas i vårt land då de är stängt å strid och oro råder på så många andra håll å nog må väl jag vara taksam som får ha det så gådt i mitt lungna him där jag får instämna i sångens ord ack saliga ro på Jesum få tro och hava guds ord i mitt bo och taka för hans nådarika jålp

Nu har vi också den veckan då vi får fira vår käre frälsares både lidande och uppståndelsehögtid - och jag får nu så hjärtligt tillönska Eder en fridfull påsk med vår frälsares rika välsignele att leva och vandra efter hans vilja - undrar om mitt brev kan läsas som jag nu får sända med hjärtevarma hälsningar

Eder Mor o farmor

kära georg guds nåd å frid

jag hade just mitt brev färdigt att sända då postbudet kom med brev från Eder som jag nu får tacka så kärt för ser att Margareta varit sjuk men hoppas att hon nu är bättre de är ju guds vilja med allt han sänder att få draga oss närmare till sig jag ser att matafären är ett hinder att du inte kan gå åt kyrkan på förmi men då är de ju gått att de kan bli senare på dagen när vi har möte här i vår lilla kyrka så kan också jag vara med men börjar bli så klent med min hörsel - men är så glad att jag ser att läsa - jag väntar brev från Amerika får se om de blir till påsk från frida väntar jag brev hälsa henne å likaså Signe o Annalisa och så mina hjärtevarma hälsningar och en fridfull påsk kära hälsningar från syskonfamiljerna

Eder Mor o farmor

Svarteberga den 29/7 1927.

#11

Kära Harry!

Gud välsigne Dig.

Hjärtligt tack för ditt kära bref som jag fick till min födelsedag, och tack för lyckönskningar, och blommorna som var med, de var så roligt att få, och så snällt av dej att skriva till mej, jag önskar du varit här och äfven din pappa och mamma och syskonen. Vi hade så trefligt hela dan, vi hade kaffebordet dukat ute i trädgården de var vackert väder och nu har vi så mycke blommor må du tro, så de är så vackert, på morron var flickorna uppe och sjöng för mej och bjöd mej kaffe på sängen, så fick jag ett dussin fina kaffekoppar av dem i present, och ett paraply. av farbror Uno fick jag pengar att köpa en sak som jag sjelf önskade, sen kom farmor och faster Frida, och farbror alfred och faster Ida med blommor och en fin present som de köpt, jag skall skriva till pappa och mamma din och tacka sedan, de varit med om den också, och likaså farbror Adolfs, de var silfverknifvar och gafflar mycke vackra som jag blev så glad öfver, kl 3' hade vi kafferepet ute i trädgården der du brukade sitta och äta frukost ibland, kommer du ihåg när jag glömde och ge dej tallrik till gröten, och en annan gång grädde till schokladen, jag tycker mig höra hur du har narrat dem att skratta åt de roliga vi hade ibland, nu har du väl dina blommor färdiga och i ordning, bina dom lefver och är krya, vi har inte fått nån svärm mer sen du var här, ny slutar jag med kära helsningar till alla.

mest är du sjelf hälsad från faster Augusta. och alla här -

Ett par rader till Margareta om du är snäll och läser de för henne.

Tack lilla kära Margareta för brefvet och lyckönskningarna till min födelsedag de var så roligt att få och jag blef så glad, hälsa din mamma och pappa så mycket och Erik. sjelf är du mest hälsad från faster Augusta.

Penticton Nov 25th 53

#12

Dear Sis! I received your letter some days ago but it got covered up and I forgot it. Yes the girls are still here but are going home for christmas. I think you asked in a previous letter how old they were and why they were not in school. They are 16 and 17 and they are going to high school here. Geraldine is going home to graduate she can't do that here. Susie is a big girl as tall as I and I think will weigh as much as I. They are nice girls don't smoke or drink and they are pretty good cooks. When you write send me Georges address and Harrys too. If Harry comes over next summer I might ride over with him, that is if he comes by plane. I still have a pair of socks that grandma made for me before I left home. The weather has been very nice here too but the flowers are dying and the trees are bare. I only have some nurms and some snaf's dragons left. I have some rose buds but I don't think they will make it. John only stayed over night. Who are the newly weds. I don't know any news and have nothing to do. Maybe I could go to bed and hatch out some chickens. Wishing you both the best. Gus

Addendum to Harry from Alma: Maybe I should explain to you who those two girls are. They are his granddaughters. Their dad died (your cousin) when they were babies and their mother is married again and living in California. They have been visiting Gus since early in the summer and I know they had a wonderful time together and I am glad for them.

Penticton July 7th 54

Dear Sis your letter received yesterday and I will try a few lines before I forget. You sure had a good time and I wish I could have been there. I guess Harry did not stay long after he got his business transacted. I had a letter from Doll, Johns wife and she said they had a letter from Sweden saying Johns mother was in poor health. After one is past 80 anything can happen, that is why I did not want to go back with Harry I may never have found my way back. I feel good enough but feel best at home. I lost one of my good neighbors today they are moving to Spokane they were first class and I did not like to see them go but such is life the best of friends must part.

We finally got summer here it was 88 here today and that is warm enough but there is a nice breeze so I am comfortable. When you write to George do you write swenska or English. I wrote to him a couple of weeks ago but I wrote English I guess he had to wait till Harry got home to read it. I am glad the folks are coming and I wish you could come along. I have planned to go to Calgary and Drumheller the first of September I think you said they would be here in August. If I could write swenska I would write home to Alfred and all of them but I think in English and the first thing I know I don't know anything.

Wishing you the best I am your old brother Gus

Penticton July 26th 54

Dear Sis just a few lines to let you know I had a letter from Al and they are coming. Al and Phoebe Eldon & Wanda and the two children. They were going to leave home yesterday and take it easy for the kiddies. They are taking a trailer I wish you had come too. Phoebe wrote the letter, said they would be at my place in about two weeks. They are going to visit John and Doll first and then come to my place. It will be nice to see them but I wish you could have come too. It is warming up here but not too hot, just nice. I am feeling good enough but am getting older all the time. I am thinking of going to the old folks home but can't make up my mind, that would really be the best place for me. This is all for now

Wishing you both the best of every thing your brother Gus

Addendum, from a Christmas card from Phoebe and Albert 1954:

Harry and Wera, Too bad we are so busy we don't take time to write. Ever since June thought I would.

In Aug. Eldon's family and we took a four weeks trip to Canada, sightseeing both ways. Went as far as Vancouver B.C. We were so glad to have a visit with John, Myrtle and their family. Also had a nice visit with Gus. He has a nice home and so many nice fruit trees on his city lot. Peaches, apricots, pears and grapes. We are spending Christmas with Eldon and plan to go to Moline too

May Christmas and the New Year bring you many blessings Albert & Phoebe

January 25 -1929

#13

My dear Harry -

no doubt you will be surprised to get a letter from me, but you see I am here all by myself this afternoon. its rather cold outside, and the house is so nice and warm, so its nice to be home. I have heard a lot about you lately, so feel like I know you real well. Erik tells me that you are a very nice boy. he said you are all together different from him, what he ment by that I dont know, but I suppose he ment that your ideas were different from his -

the mail man was just here. I had a letter from aunt Pheobe in Minnesota. they were here with us over Christmas, so Erik met his three cousins and he allso brought the neck of the Banjo. the other part came last week, allso package with clothes. I paid 5 cent for each package but what came to day I paid 55 cent, so you see that was cheap, I was realy surprised that it came through without anymore duty. this package had been opend, and inspected but dont think the other two had.

Vi had a regular vinter since new year. its very Icey out and hard walking, Erik came over last tuesday eve a while, and he said he fell a couple of times. he asked me to call him over the Phone as soon as the rest of the Banjo came, so Ill call him when he gets home from work, so I expeckt he will come over to night.

I rote your father a letter a short time ago so they know that Erik has moved, he has a room with a very nice family. and I know its so much better for him, I told him to come to us anytime he wanted to, and I am doing his washing and ironing for him. he has good work and he earns good money, so tell your Mamma and Pappa not worry about him, for he is just fine -

I had a letter from Aunt Frida last week so Ill have to write to her- Alice injoyd the letter you rote her and allso the music she playd it last tuesday when Erik was here, and Erik sang, you see Alice is not much of a swede. when Erik talks to her and uses big words. so she cant understand. then she gets mad at him, and Erik ha ha's at her, she told him one time that she was going to send him back to sweden, and send for Harry. she thought you would be much better to her, then Erik laughd -

I got the radio tuned in and listening to a man singing its very pretty, its Alfrids radio a nine tub set so wi get anything - this program is coming from Chicago -

Its allmost time for Alice and Alfrid to come for supper they come at half past six, and than Alfrid has to be back and play till 10 o clock -

Evan is in California he may be home this spring. and Eugene is not so far away, he was home Christmas and comes to me over sundays when he can-

Love to you all.

Aunt Alma-

Lördagkväll Jan 26 1929

Dear folks-

Jag skrev till Harry i går men har ej skickat av det än, så tänkte jag kunde skriva några rader till som ni alla kan läsa -

Jag har just varit ute å gort några upköp till Söndag, det är en härlig vinter qväll, men så mycket is på gatorna man kan knappast stå på fötterna -

Erik var hos oss i går qväll så han skruvade ihop sin Banjo å spelade några toner men han sade att han glömt bort vad han kunde. han arbetar övertid, så han har ej mycke tid på qvällarna, han kommer även i morgon för middag jag har inga nyheter att omtala vi mår alla godt, jag glömde vist att tacka Gurli å dej för inbjudningen att komma för visit, Jag tycker inte värst mycke om att gå över den stora oseeanen, men det är som Erik säger "Ja vi får väl se" -

Varmaste hälsningar medföljer till er alla från oss här-

vänligen Alma

Svarteberga den 14/5 1942

Brev från Alfred, 14, till Ruth, 146.

#14

Kära lilla Ruth!
Frid af vår Gud.

Det är torsdag e.m. kl 3 o jag skall snart gå ut i ladugården. Tänkte först skriva några rader till Dig. Jag har varit hemma hela dagen, war så trött så jag har vilat mig. Wi har ingen hjälp i år utan jag får gå i åkern var dag. Ock de är lite för mycke för mig nu. Samuel skulle ha kommit men så har han fått ondt i en tå. Ock så vill han väl vara fri o gå lite som han vill. Wi har haft så blåsigt och kallt nu ett par dar så man har haft fullt göra med att bärja sig. David o jag har kört i åkern var dag, men har ej sådt något ännu, annars sår dom nu lite varstans. Nu kom Grönskogsflickorna hit de var visst bjudna Anni kom också. Tag nu Inga med Dig o Kom. Kaffet är straxt färdigt. Tänk så roligt det skulle vara.

Mamma fick brev från Julia för lite sedan, hörde ni har det så godt i församlingen. Det är roligt att höra. Wad tycker flickorna (Greta Gullan o Dagmar) om de när de är med någon gång. Tänk att en av Petrus pojkar har lemnat Gud. Det skall nog kännas för Far o mor. Wi leva i en tid då det är en särskild nåd av Gud att bli bevarad. Men den som vill han får mottaga kraft från Gud, Gud välsigne mina Kära flickor i Stockholm att vara små ljus på var sin plats o lysa så att någon annan må finna vägen hem. Agat (=Agathe) och Ernst är nu gifta o hon styr värre där Ernst är mest inne hos henne när han ej är på sammanträden. Jag sade till honom om Gretas nyckel, men det ser ut som om hon skulle få vänta på den. Jag tror Agat tycker att hon behöver den så Greta får nog vänta. Hon blev väl förtörnad för ej Greta stannade i Skåne. (*Anm: Greta var Ernsts dotter i ett tidigare äktenskap*). De har nu 2 drängar o så har Agat tagit Kalle vollte (?Wollter?) dit också, som nu går Frun tillhanda. Ja nu är kaffet serverat så Välkomna ner.

Nu är kl straxt 8 e.m. Grönskogsflickorna o våra flickor nyss sycklat o mamma o jag är ensamma hemma. Solen håller på att gå ned o de känns så kallt så de blir säkert frost i natt också, mycket tråkigt för allt som nu skulle växa. Rögerna ser inget vidare ut o de blir nog inga ax denna månad. Flickorna var ute o såg grisarna de tyckte dom var så vackra. Jag har ju plockat med dem så godt jag kunnat så de skulle bli bra. De går lite sämre att sälja nu än för en månad sedan men jag tror vi skall få omkring 50 kr st. De dricker ur en 15 liter mjölk om dagen förutan vad dom får av suggan. Så får dom mycke kokta potatis o mjöl. Skall försöka bli av med en del i nästa vecka. Alla är ej borttingade ännu så skall vi ha 3 st själva om vi nu får någon nytta av dem. De säger att vi skall få lemna grisarna i höst o så själva köpa på korten, men då blir det nog ej många Grisar uppfödda. Wi har såldt en av kossorna också som kalvade för en månad sedan för 500 kr. Wi hade 7 st. Ock vi hade ej bete till dem i sommar så jag var glad för de, ja det är ett bestyr med de närvarande tingen, men det måste ju så vara. Må Gud få hjälpa oss att de ej tar upp sinnet förmycke. Det är en stor fara i vår tid, Denna levernets bekymmer o omsorger. När brudgummen dröjde blevo alla sömniga. Wi behöva bedja med sångaren Dyre Jesus håll mig redo till Ditt möte varje stund o.s.v. Det behövdes bli en väckelse längs hela linjen. Jag tycker sjelv jag är så slö så jag är rädd ibland. Bed Gud för oss här hemma vi behöver det så väl.

Lördag e.m. kl 1. Du kära lilla Ruth skall nu försöka få brevet färdigt. Är nyss hemkommen från Finas horva (*horva = åker*). Wi har varit där o harvat i dag. Gurlie har varit med o harvat med Berta o jag med Hingsten. Hon var så duktig att köra, David har vältat Olaushorvan o sår nu Finas horva. Det har mulnat nu o börjar visst stänka regn vilket vore mycke välkommet.

Anni kom just upp nu Hon skall hämta en av grisarna. Förstår att Inga var glad över syckeln. Det var i Grevens tid. Hon får väl lägga av en 10 i månaden när hon kan.

Undrar om Greta skall få några pengar från Ernst? Han fick mjölkpengar i går lite över 100 kr. De mesta han fått i vinter, jag hade 350 kr men det blir väl mindre nu när vi sålde en kossa. Hade jag bara haft kraftfoder o bete så hade vi nog ej såldt någon. Nu hinner jag ej mera för Gulli ska gå till posten. kära hälsningar från oss alla gemensamt. Hälsa Inga så mycke. Rune är Välkommen om han vill komma.

Hälsa övriga vänner
Tecknar din egen Far

Kära mor, så är din vandring på jorden slutad. Du har gått att vila från Ditt verk, och Dina gärningar följa Dig efter. Du har fullbordat ett långt och välsignelsebringande dagsverke. I nära nittiofyra år varade Din levnads dagar. Vad som kännetecknade dem var bön och arbete. För oss står Din bild i strålände ljus. Din käraste plats var bönevrån där styrka hämtades för att på rätt sätt kunna fullborda en lång och arbetsfylld dag.

Hur många och vackra bilder tränga icke fram för vår syn, då vi dröja inför Din moderliga gärning. Du tänkte så varmt för oss och sökte så ivrigt vårt bästa. Du delade med kärlek och omsorg det som lades i Dina händer så att var och en utan mannamån skulle få sin beskärda del. Av det lilla förrådet och de små tillgångarna kunde Dina verksamma händer skapa stora och värdefulla ting. Men framför allt lärde Du oss att knäppa våra händer och rikta vår blick och vår bön upp till den Gud och Frälsare, som du så innerligt älskade

Inför minnet av Din gärning ville vi så gärna binda av jordens skönaste blomster en tacksamhetens minneskrans och vira den kring Din ljusomstrålände panna.

Välsignad i evighet vare en sådan mor !

Mor !

Mina vackraste drömmar
det som var dyrast av all,
Vaknar till liv och strömmar
mot mig i Din gestalt.

Kärlek hette Din vilja,
offerglädje Din blick.
Renhetens vita lilja
bugade sig där Du gick.

Kastanje, tänd dina stakar !
Guldregn bred ut Ditt flor !
Det är en son som vakar
kring minnet av sin mor.

Georg Brynielsson

Stockholm den 10 Juli 1935

Min kära Harry

Nu kommer jag med en epistel, vilken i ordningen mins jag inte men jag tycker jag varit rätt flitig. I går kväll skrefv jag till Eric men de kommer väl inte fram förrän dagen efter. har du kommit ihåg honom?

Nu har jag inventerat å de var ju inte mycket att hurra för, det fattades lite i den ena affären. men så var de lite över i den andra. så det jämnas ju ut något så när. I måndags började målarna i lagerrummet å de gick undan må Du tro. tisdag em var de färdigt. så var provisoriskt men de är ju bättre än förut. Hallberg skall gå på prov en vecka i en grossaffär där han sökt plats. Jag har annonserat å beställt hem en tant i kväll kl. 7 för att få resonera vidare. men hon kom inte. Troligen var hon inte hemma. hade nämligen inte telefon utan jag skrev ett brevkort. Hon hade varit 13 år på en plats å hade mycke goda betyg. även andra rek. har jag fått som var bra, får se om jag får tag i henne.

I tisdags kväll och natt voro vi ute och sökte efter Margareta utan att finna henne. men så kom hon hem på söndag kväll och så var lugnet återställt på Solberga.

I morgon kväll är jag bjuden till Westlings på middag. de skulle komma ut till oss någon söndag men han är aldrig ledig. Du måste tala om huruvida Du får någon betalning så Du har något att leva av. Jag var och fick 1060:- på min livförsäkring som gått ut 1 juli å dem har jag orörda ännu som väl är. å hyran har jag klarat. Skriv snart . får jag höra hur Du har det. Nu är klockan 1/2 elva å det är lagom att gå till vila. god natt med Dig önskar Din pappa.

Nu vill tankarna jag fara
 O moder, hem till dig en stund,
 Att där bland kära minnen hvara
 När kvällens skuggor gör sin rund.
 När dagens arbete är slut
 Då sträcker tanken sina vingar ut.

Den ilar sedan öfver haf, och lender,
 Ja öfver skogar berg och sjöar.
 Till barndomshemmets kära stränder.
 Med deras klippor skär och öar.
 Der, stannar den en stund att se.
 Hur barndoms minnen mot den le.

Der är ju felten, der med plogen,
 Så mången fåra plöjt jag har.
 Och se, där är ju mossen, skogen.
 Der jägare jag ofta var.
 Jag hör ännu hur skotten dånar
 Hur ekot dem i djupa skogen hånar.

Hvid dessa bilder tenkte jag dock ej,
 att stanna ty der finnes andra.
 Som äro vida kärare för mej,
 Till dem vill jag i stället hvandra
 Det är du sjelf, o kära moder
 I kväll min tankes styrman och dess
 roder.

Jag ser dig tydligt, nu som förr,
 så kärleksfull så mild du hvandrar
 Du sprider glädje vid hvar dörr,
 Och ingen är det som dig klandrar.
 Ditt valspråk är, blott frid och ro
 må uti hvarje hjärta bo.

Men moder, huru har jag då
 Din vård och omsorg lånat.
 Nu när jag den ej mer kan få
 Jag ser vad jag förlorat.
 Och ofta, ofta har jag tenkt
 Ack att jag bättre vård dig skenkt.

Tu huru mången, mången gång
 Har jag dig icke sårat.
 Kanhenda ock gjort tiden lång,
 Tills tårar kinden fårat.
 Dock vet jag du förlåtit mig
 Allt hvad jag brutit har mot dig.

Nu önskar jag, jag kunde dig
 På mina armar bära.
 För törnen sopa ren din stig
 Och hölja den med ära.
 Jag ville offra all min tid,
 att ge dig, glädje, ro, och frid.

Nu slutar jag, jag ej förmår
 Uti min lilla sång,
 De kenslor tolka som jag får
 Dig säga någon gång.
 När jag härnest uti din famn,
 moder, hviska får ditt namn.

Alb. E. Anderson April 23 1904

Vänner! Vi hafva samlats här en stund
 Att om ett Svenskt program få höra.
 Jag önskar på en liten stund,
 Bland svenska minnen er få föra.

I kenne alla till det land på
 jorden,
 Hvars namn ni hört så många gånger.
 Beläget uti höga nordens
 Beryktat uti tal och sånger.

Följ dess historia och se
 De stora men som det har födt.
 Som för dess tro och frihet kämpade,
 Och segrar vunnit fast de blödt.

Se där en Birger Jarl, en Torgny.
 En Engelbrekt, en Gustaf förste.
 Och aldrig skall väl minnet fly
 af hjeltekonungen den störste.

De nämnda äro endast få
 De största, i de storas rad.
 Som ifrån svunna tider stå,
 Nedtecknade på häfdens blad.

De hafva uppsat ett program,
 som genom sekler hafver spelats.
 Till hvarje del ett svenskt program
 Och sköna nummer ha ej felats.

Men änn' är ej programmet slut
 Än fortgår det och än de samla.
 För hvarje flyende minut
 Altflera nummer till de gamla.

Och om vi vänner icke kann
 Med några bragder det försköna.
 De redan gjorda, dock vi kann
 Med kärlek och med aktning löna.

Och låt oss älska dess kultur,
 Dess gamla anor, och dess minnen.
 Att ej dess språk, och litteratur,
 Från oss i liknöjdhet försvinner.

Vi ej behöva blygas för,
 Det land som fostrat våra fäder
 Och du ock kanske stundom hör
 En ovän som det samma smäder.

Nog ha vi alla hört, min vän!
 Att det är fattigt; Det är sant
 Men aldrig, aldrig har det än,
 sin ära satt i pant.

Moline Ill. 11/15 1905
 Alb. E. Anderson

Smeden

Jag stod en gång och iaktog.
En smed, uti hans smedja.
Hur han små bitar sammanslog.
Till en oslitlig kedja.

Men huru konstigt, tenkte jag.
När han sin slägga höjde.
Och blott med några raska slag.
Den grova lenken böjde.

Jag sade, är det mycket hårdt,
Ett sådant stycke kröka;
Det ser ej ut, att va så svårt.
Var snäll, låt mig försöka.

Då fick en slägga, äfven jag
Och en bit jern också.
Jag slog vel många hundra slag
Det syntes ej ändå.

Förargad, sade jag till sist,
Om jag, hammare och tång.
Det stycket kröka skall, helt visst-
Blir tiden mig för lång.

Jag frågade sme'n, säg, är jag ej?
För liten, och för arm.
Han svarade, min ven, å nej!
Din jernbit är ej varm.

Min jernbit var ej varm, altså,
Vet än varför, min ven.
Jag fåfengt stod och slog också
Så många slag på den.

Men hvarför? lade du ej den.
I elden frågar du.
Förlåt, jag frågar då igen.
Har du förstätt mig nu.

Om det gjort, jag beder då
Ack! säg din mening ut.
Hur af min jernbit jag skall få.
En liten lenk till slut.

#####

Hvem? söker icke glädje, fröjd.
Hvem? söker icke ro.
Hvem? söker ej att nå en höjd
Der lyckans blommor gro.

Men huru många? Utaf dom
Som söka, hinna opp.
Hur många vända icke om
Långt före målets lopp.

Och de som höjderna ha nått.
Säg har de funnit der?
Den lycka, för hvars skull de fått
Försakt så mycket her.

Jag tror, de säga allt ibland

När de stött mot i hörnen.
De rosor hvi heruppe fann
De bära äfven törnen.

#

Jag älskar icke prakt och glans
Ej rikedom och guld
Blott endast att för mig det fanns
En trogen ven så huld.

Hvars kärlek vore för mig här
Den höjd jag ville nå.
Att lyckans rosor plocka der
Från röda läppar små.

Jag tror jag skulle finna der
Den lycka mången ann'
På andra platser söka pler
Men dock ej finna kan.

Albert. E. Anderson
April 23 1904

Hem! Semester! Hvilken musik ligger ej i dessa båda ord, i synnerhet för dem, som är uppväxt på landet och har sitt föräldrahem där, men fått sitt verksamhetsfält inom en bullrande storstads område.

Man längtar och hoppas hela den långa vintern att våren snart skall komma: och tiden går, fort, fort, fort. Dag lägges till dag, vecka till vecka, månad till månad, solen stiger allt högre och högre på fästet å nu, ja nu kunna vi uppstämman, "Våren är kommen"! - å så fortsätta vi - "snart är sommaren här".

Sommaren! Var det inte sommaren vi längtade efter? Var det inte då vi skulle få semester? Jo vist! Alltså: När, och hur länge? Mitt herrskap skulle resa bort den sjette juni, å sedan var jag fri bara jag fick göra lite i ordning efter dem. Arbetet gick raskt undan och sedan den tionde juni var jag färdig att lämna Stockholm med Ångfartyget Ronneby, som afgick kl. 8 e.m.

Mina kära syskon Gurli och Georg voro nere vid båten och viftade farväl till mig, å när de bland annat sade. Du är lycklig. Du, som får resa hem till Mor, så såg jag att de menade hvad de sade.

Nu ringer båten tredje gång. Landgångarna in. Loss akter.

Ja, adjö med dig nu, lycklig resa. Helsa hem å säg att vi kommer snart efter om vi lefver. Tack skall Ni ha, mycke välkomna! Så några viftningar å länge vi sågo hvarandra, och nu Farväl med Stockholm på en tid.

Resan var härlig. På tisdag e.m. var jag hemma i Borgholm, bror Alfred var mig till mötes med skjuts, och snabbt gick färden hemåt under muntert samspråk. Nu voro vi uppe på "åsen". Där framme har vi Svarteberga kvarnar, å där har vi hemmet, det kära efterlängtade hemmet.

Den blågula flaggan svajar så gladt öfver byggnadens tak, välkomnande oss hem. Mina ögon upptäckte äfven, (jemte mycket annat som jag såg väl kände igen) en liten grå stuga vid Tryggestad "Missionshuset" där jag med andra troende vänner haft så många sköna stunder å fått mottaga så mycke välsignelse af vår gode Fader i himmelen.

Nu äro vi hemma, allt är sig likt. O, så härligt! Syrenhäckar omgifva hela gårdsplanen å där kommer Mor, den kära Mor. Med ett raskt hopp var jag ur vagnen, så ett par steg till, och vi lågo i hvarandras armar. Återseendet var obeskrifligt dyrbart. Efter att hava helsat på vännerna och välkomnats af dem buro vi in mina reseffekter.

Mor hade gjort allt så trefligt tills jag skulle komma hem å nu fingo vi gemensamt njuta af det kära, goda hemmet. Ett dukat kaffebord stod på gården, äfven då för att välkomna mig, för att inte tala om kroppkaksgrödan som stod och puttrade så hemtrefligt i spiseln.

Senare på kvällen kom syster Augusta med sina småttingar opp, så blef då att helsa på dem å samspråka om hur vi haft det under den tid vi varit skilda, å så innan vi gingo till hvila hade vi gemensamt bönemöte då vi fingo tacka den gode Guden för hans underbara ledning med oss under dagar som gått, samt för framtiden lemna oss i hans vård. Så skildes vi för nattaen.

Mor och jag hade vårt sofrum gemensamt, men nu hade vi så mycket att samtala om, så jag vet inte hur mycke klockan var innan vi somnade.

Dagarna gingo sedan fort, allt för fort, hvilken hvila för både själ och kropp erbjuder ej det lugna fridfulla hemmet. En dag anlände bref från syskonen i Stockholm med underrättelse, att snart hade vi äfven dem att vänta. Vi gladdes alla däråt isynnerhet som syster Gurli ej gästade vårt hem förut. Broder Georg hade nämligen förlofvat sig på nyåret å nu skulle han med sin fästmö tillbringa semestern i hemmet.

Den 8:de juli skulle de lämna Stockholm och vi hade således att vänta dem här den 9:de. Nu var det på nytt börja städa, putsa och feja, på det att allt skulle få så mycke som möjligt utaf fäststämning öfver sig.

Vi tyckte nästan att dagarna gingo lite långsammare nu än förut, men så är ju alltid förhållandet när man väntar någon kärkommen. Ändtligen, efter lång väntan, är den stora dagen kommen, den 9:juli. Solen strålar lysa varma och milda från molnfri himmel. Naturen står i sin yppigaste fågring. Inom hus är öfverallt pyntat och fint, så hemtrefligt med hvita prestkragar och blåklint, dessa naturens barn, så älskliga i all sin enkelhet, renheten och trohetens symboler. Öfver det hela hvilat en känsla af frid och stillhet, men äfven af glad förväntan.

Hvem väntas männe? Fråga min kära Mamma som går där så stilla, vänligt syslande med allehanda Martabestyr.

Hon är iklädd högtidsdräkt. Det ljusa vänliga leendet som alltid hvilat öfver hennes ansikte, framträder, om möjligt, i dag mer än vanligt. Fråga henne hvordan denna högtidliga stämning kommer sig, å hon ska svara: "Barnen kommer hem idag, de kära barnen som är ute i lifvet". Ja de komma i dag, mina kära syskon. Hur gladde ej brefvet oss med underrättelser att hela fjorton dagar skulle vi tillsammans få vara i det kära hemmet. Tiden är inne då vi måste begifva oss åstad för att i rätt tid hinna ner till båten kommer. Alfred och jag åker iväg medtagande många välkomsthelsningar.

Just lagom komma vi för att få se "Ronneby" svänga in i hamnen. Se där stå de, ifrigt vinkande, glada och belåtna att resan är slut och de snart äro vid målet: Nu "Goddag" de helsa, Välkomna! Välkomna!

Snart äro reseffekterna instufvade i vagnen, och vi själfva plaserade så godt sig göra låter, ofvanpå det hela. Nu äro vi där. Godsets fidekommisarie står vid grinden, den första att mottaga oss. Förvånad ser han på de främmande, men snart upptäcker han "pappa" med och nu höres hans förtjusta: "Da, da", en helsning som vi alla väl förstod. Längre dröjde det ej förrän han gjort sig bekant med farbror å tant, och på sitt eget språk försöker han betyga sin glädje öfver att de kommit.

Nu kommer mamma oss till mötes. Hur skall jag skildra återseendet?

Leenden och tårar, kyssar och omfamningar. - Ja detta låter ju bra, men återseendets glädje kan dock aldrig beskrivas, endast erfaras. Kaffebordet är dukat på gården och svårt är att dölja de långtansfulla blickar vi kasta däråt. Mamma kommer med det raraste kaffe, hvilket vi låter oss väl smaka. Sedan vi tillsammans språkat om resan och våra olika upplevelser sedan vi sist träffades, intaga vi en enkel supé.

Nu följde kinesfrågans afgörande, Gurli och jag tog mitt eget lilla rum i besittning, Georg delade rum med mamma.

Sedan vi ännu en stund samspråkat läste Georg några verser ur den kära Bibeln och tillsammans böjde vi våra knän och tackade Gud vår fader i himmelen för hans trofasthet och hjälp emot oss under dagen som gått. I hans hand lemnade vi oss också för kommande dagar, trygga och lugna i förvissning om att han är densamma, evigt trofast. Efter att hafva sagt hvarandra "God natt" beredde vi oss att gå till hvila.

Gurli, som var trött efter resan hade nog häst somnat medsamma, men snart voro vi inne i förtroligt samtal och sedan "Jonas" en gång helsat på och åter gått sin väg kommer han ej så snart tillbaka, äfven hörde vi att våra rumsgrannar, Mor och Georg, voro i full gång med att språka.

Klockan var öfver midnatt då vi för andra gången sade godnatt och inom kort voro vi inne i drömmarnas värld.

Morgonen därpå kl. nio väckte vår kära mamma oss med en kopp välsmakande chokolad. Nu kände vi riktigt att vi voro hemma "hos Mor". Inga plikter väntade oss som vi förut varit vana vid. En jublande känsla af frihet genomströmmade oss, hela fjorton dagar skulle vi få vara tillsammans.

Resdräkter utbyttes nu mot lätta bomulskläder och med detsamma lemnade vi all tanke på hufvudstaden med dess buller och bråk. Efter frukosten hade vi gemensam morgonbön. Hur tryggt och lugnt att för hvarje dag på nytt få lemna våra lif i Guds hand, vetande att hvad som möter oss, om det är glädje eller sorg, lif eller död, så höra vi honom till.

Förmiddagen tillbringade vi i trädgården, där Georg sökte reda på en treflig plats, beskuggad af stora körsbärsträd. Här plaserades nu hängmattan hvilken vi turades om att begagna, allt under bästa samförstånd. Enligt mammas önskan skulle vi bjuda på familjemiddag första dagen, jag måste alltså snart nog lemna trädgården och istället ta i tu med matlagningen, förmodar att de två som stannade kvar fördrefvo tiden på bästa sätt. Middagsbordet dukades på gården, vädret var strålande vackert, allt bidrog till att göra stämningen så trevlig som möjligt.

På eftermiddagen bjöd syster Augusta på kaffe, hvilket smakade utmärkt efter den goda middagen.

Slutet af dagen tillbringade vi hemma hos mamma, med samtal, sång och musik m.m. På tisdag förmiddag gjorde vi en promenad till Borgholm, vi togo en liten afstickare till den gamla slottsruinen, gjorde en rond genom densamma och togo dess sevärdheter i betraktande, passerade "Sveriges nyckelhål", m.m. Så fortsatte vi vägen till Borgholm där vi gjorde visit hos en del vänner och bekanta. Gurli bjöd på kaffe i det lilla trefliga "Kondis", hvilket smakade utmärkt. Sedan gingo vi ned till sjöstranden, där vi fingo lyssna till flera trefliga musikstycken af badsocitetens musikkår. Kl. 8:30 var möte i Borgholms missionshus, dit vi gingo efter att länge ha njutit af det storslagna som Kalmarsund purprad af aftonsolens glöd erbjöd.

Mötet lemnade oss god behållning å nöjda och belåtna med vår dag vandrade vi hemmåt. Några vänner från Borgholm följde oss ett stycke på väg. Kl. 11 voro vi hemma, mamma hade dukat supé åt oss på verandan hvilken smakade utmärkt efter den långa promenaden. Sedan vi tillsammans tackat Gud för hans ledning och beskydd under den flydda dagen, gingo vi till vila, och trötta som vi voro, somnade vi snart. Fredag förmiddag voro vi i trädgården. Eftermiddagen gingo Gurli och Georg till Borgholm på sångöfning, de skulle nämligen hjälpa till att sjunga på en fäst som skulle blifva där följande söndag. På kvällen promenerade vi samtliga hemmavarande familjemedlemmar till "Kaffetorpet". En förtjusande liten plats belägen ett stycke söder om slottsruinen, med den härligaste utsikt öfver strand och sjö. Där möttes vi af Gurli och Georg samt våra vänner Gerda och Oscar Anderson från Borgholm. Efter att tillsammans ha druckit kaffe i det gröna, samtalade vi en stund öfver några frågor ur Bibeln rörande Kristi tillkommelse och det tusenåriga riket. Ämnet var dikt, men jag tror vi alla kände vår oförmåga då det gällde att pejla djupet af Guds eviga rådslut. Vi fingo erfara sanningen af apostlarnas ord i I Kor. 13:18. Vi se nu såsom i en spegel på ett dunkelt sätt o.s.v.

Tiden försvann fort och snart måste vi åter bryta upp. Vi sade våra vänner från Borgholm farväl, och vandrade i den stilla julikvällen sakta mot hemmet medtagande ett gladt minne för framtiden. Hemkomna väntade oss post från när och fjärran.

Tårar skymde min blick då jag mottog underrättelsen från mitt herrskap i Stockholm om att min semester snart var slut och att jag måste återvända till min plats. Dock "en ljusglimt finnes i et mörkaste moln" sjunger sångaren. Så ock här. Brevet slutade med löfte om att jag skulle få stanna hemma lika länge som mina kära syskon. Alltså lemnade vi tanken på skilsmässan m.m. och öfverlämnade oss helt åt den närvarande glädjen.

På lördag hade syster och svåger anordnat familjemiddag. Medan Gurli och jag utförde en del husliga sysslor i hemmet var Georg till Borgholm och gjorde en del uppköp för söndagen. Ett uppdrag som han, efter någon tvekan åtog sig och befanns vid hemkomsten hafva utfört till allmän belåtenhet.

Komna till syster, funno vi hennes hemtrefliga matsal ett smakfullt middagsbord dukat, vid hvilket vi slog oss ned, görande all heder åt de präktiga anrättningarna. Efter en angenäm sammanvaro skildes vi med löfte om att snart få komma tillbaka.

Söndagsmorgonen grydde mulen och regnlik. Vi hade ämnat gå till Borgholm och öfvervara mötet i Missionshuset, men stannade hemma i förbidan på bättre väder till eftermiddagen, då ungdomen anordnat årsfäst. Solen förmådde dock ej genomtränga molnen hvilka samlade sig allt tätare tills vid middagstiden ett lätt regn började falla. Nu lemnade vi alla tankar på Borgholm och festligheterna där och försökte i stället göra så hemtrefligt som möjligt för oss där vi voro. Jag hade just börjat föreläsa en längre berättelse, då sväger Uno kom och helt vänligt erbjöd oss skjuts till Borgholm. Ett anbud som vi med glädje och tacksamhet emottog.

Insvepta i våra regnkragar och med paraply öfver oss gick färden raskt till Borgholm, vännerna där välkomnade oss gladt och snart voro vi inne i den bästa feststämning. Programmet var omväxlande. Broder Alfred öppnade mötet med att läsa en av Dav. Ps. och nedkallade Guds välsignelse öfver sammanvaron. Vidare gjorde han en kort redogörelse för det gångna verksamhetsåret, bifogade en önskan och förhoppning om att arbetet i fortsättningen måtte krönas med välsignelse och framgång. Nu följde sång till orgel och strängmusik, hvarefter Oscar Anderson höll ett lärorikt föredrag, utgående från Pauli ord till Tim. "förvara hvad som är dig ombetrott". Efter föredragets slut utfördes flera anslående sångnummer, därpå vidtog kaffedrickning. Efter ännu någon sång afslöts festen af broder Georg med läsning af den sköna Dav. 103. Ps. och bön. Festen i sin helhet präglades af en god och stilla ande och lemnade säkert till de besökande ett angenämt minne.

Nu måste vi åter ikläda oss resdräkt. Molnen hade skingrats något och regnet upphört, snart voro vi hemma och denna dag var ett minne blott. Dagen därpå lyste solen så mild och varm, och glada i hågen uppsökte vi åter vår lilla vrå i trädgården, där vi tillbringade största delen af dagen. Gurli och jag sysslade med våra handarbeten och under tiden föreläste Georg ur en bok med titeln "Efter döden - bortom grafven". Innehållet var ovanligt intresant och lärorikt och gång på gång nedlade vi våra arbeten för att utbyta tankar och frågor rörande detsamma.

Senare på eftermiddagen promenerade Gurli och Georg till gårdet, medförande hem ett helt fång af de raraste ängsblommor. På kvällen gingo Georg, Gurli, Manna och jag till kyrkogården. Där under en af de gröna kullarna hvilat vår kära pappa. Huru kär är ej platsen för oss alla! Vi slog oss ner på den lilla soffan bredvid kullen, minnena kommo, ett och ett, och passerade revy för vår inre blick. Fem och ett halft år har han hvilat där. Gömd men icke glömd. Några hvita rosor på den gröna kullen, var det enda vi kunde gifva. Hvila du i frid älskade fader. Återseendet står kvar.

Under den sköna promenaden hem från kyrkogården öfverraskades vi af en mängd så kallade "Hårkrankar", en sorts små skalbaggar af ungefär en hasselnöts storlek och bruna till färgen. Hvarför e fått det namnet "Hårkrankar" beror helt säkert därpå att de endast svänga rundt omkring hufvudena på folk och försöker att slå fast sig i håret, någon skada göra de alls inte, ty de kunna hvarken bitas eller stickas. Vi kände ju också mycke väl igen dem sedan gammalt och broder Georg tyckte till och med att det var roligt att få utstå en liten dust med dem.

På helt andra tankar tycktes dock syster Gurli ha kommit, hon såg i de små oskyldiga djuren ingenting mer och ingenting mindre än en "Landsplåga för Öland", och trots våra ifriga protester emot att de voro det minsta farliga kunde hon ej tillbakahålla ett utrop af förfäran, hvar gång någon utaf dem kom och svängde rundt om våra hufvuden. Men snart voro vi hemma och då voro vi ju också fria från - - "Landsplågan".

Följande dag väntade vi främmande. Efter att hafva ordnat allt så trevligt som möjligt för deras mottagande, gingo vi åter ut i trädgården med våra handarbeten. Georg fortsatte läsningen rörande samma ämne som föregående dag. Vid tvåtiden anlände de väntade gästerna, Gerda och Oscar Anderson från Borgholm. Ida bjöd på en smakfull middag, serverad i skuggan af syréntäden på gården. På eftermiddagen följdes vi alla åt till gårdet och togo del i höbergseeln som nyligen börjat. Oscar hade sin kamera med och knäppte oss alla på en plåt, ett trefligt minne från sommaren 1907.

Vädret var största delen af dagen vackert, men framåt aftonen mulnade himmelen och strida regn skurar började falla, åtföljda af åska och blix.

Hemkomna från gårdet bjöd Ida på kaffe och kvällen förflöt under den trefligaste stämning med omväxlande sång, musik, läsning och samtal.

Som regnvädret fortfor kunde Borgholmiterna ej gå hem, utan logerade hos oss om natten, Oscar fick dela rum med Georg, Gerda tog in hos Gurli och mig. Följande dag var vädret åter strålande vackert. Efter frukosten gingo Oscar och Gerda hem till Borgholm, vi följde ett stycke på väg. Komna ungefär halfvägs slog vi oss ner i en äng för att hvila. Gerda tog fram sitt handarbete och under trefligt samspråk försvann tiden ganska fort. Solen hade redan passerat sin middagshöjd innan vi skiljdes. På hemvägen hälsade vi på hos en gammal "tant" eller "faster" som hon allmänt kallas. Då vi kommo hem var gårdsfolket ute på gårdet i full gång med höbergslan. Jag tillagade i hast en enkel middag, hvarefter vi åter uppsökte vår kära vrå i trädgården. Torsdagen fingo vi vara inne hela dagen vädret var ruskigt och kallt. Vi trufdes därför mycket godt i min, eller rättare sagt, vårt lilla rum, där vi sutto med våra handarbeten, under det Georg föreläste kortare berättelser ur en inbunden årgång af tidningen, "Vid härden". Mamma öfverraskade oss med kaffebrickan, en mycket välkommen omväxling i programmet.

På kvällen väntade mig en större öfveraskning. Jag fick nämligen bref från mitt herrskap i Stockholm, att jag skulle få ytterligare fjorton dagars semester. Glädjen blev stor isynnerhet för mig. Följande dag som var fredag hade vi beslutat en promenad till Borgholm. Vädret såg rätt lovande ut och glada i hågen begåfvo vi oss iväg. Vi skulle samtidigt besöka en gammal sjuk gumma som varit sängliggande i många år. Hon är en af dessa enfalldiga för hvilka det behagat Herren att uppenbara frälsningens hemlighet. Jublande glad ligger hon där lofvande Gud midt under plågor och nöd. Många lärdomar fingo vi inhämta hos den gamla, särskildt godt kändes det att höra hennes vittnesbörd om Herrens trofasthet och hjälp under flydda dagar. "Herren är en klippa, som håller att hvila på under lifvets alla strider och växlingar" yttrade hon bland annat. Georg läste Romarbr. åttonde kapitel och vi sjöngo några sånger. Då vi sade den gamla farväl, tryckte hon våra händer och önskade oss rik välsignelse, af den Gud som varit hennes ungdoms tillflyckt och som ännu in i sena ålderdomen var den klippa på hvilken hon hvilade.

Måhända blir vårt nästa möte inför den hvita tronen då lönen skall tilldelas hvar och en, som med trohet, om också i det tysta och fördolda, fyllt sin uppgift i lifvet. Säkert skall då äfven denna gamla, Herrens tjenarinna af frälsarens egen hand få mottaga en härlig lön för det arbete som hon under tårar och bön utfördt.

På vägen till Borgholm öfverraskades vi af en häftig regnskur. Vi sökte tillfälligt skydd i ett bredvid vägen varande busksnår, med det värsta gick öfver. I Borgholm helsade vi på en del bekanta, gjorde uppköp för hushållet, drack kaffe på kondis m.m. På hemvägen regnade det nästan oafbrutet och vi kände oss glada då vi åter kommit inom hemmets tröskel.

Mamma hade middag iordning hvilken vi läto oss väl smaka, sedan utbytta våra genomvåta kläder och skor med varma sådana. På kvällen besökte vi det trefliga missionshuset i Tryggestad, där predikan hölls af Oscar Andersson. Flere vackra sånger fingo vi höra till orgel och strängmusik. På lördagen var vädret soligt och varmt, Georg och Gurli åkte i höhackan på förmiddagen medan jag var hemma och gjorde i ordning middag.

På eftermiddagen föreläste jag i trädgården ur boken "Kolarkojan vid Siljan". Trots det präktiga innehållet hade mina åhörare svårt att hålla intresset uppe. De funno ett vida större nöje uti att bombardera mig och hvarandra med mogna krusbär, som fanns riklig tillgång på i närheten. Mamma kom och räddade situationen genom att framföra hälsningar från syster Augusta med inbjudan till kafferep hos henne: Som vanligt hade hon ordnat allt så trefligt för oss. Vi trakterades med kaffe och färskt bröd, mjölk och skorpor så mycket vi förmådde förtära. På kvällen voro vi bjudna till vännerna Kjerrströms och hade äfven där mycket trefligt. Trots ifriga protester måste vi åter dricka kaffe. Vi kunde ju ej neka då vi blott en gång om året har tillfälle att taga deras gästvänlighet i anspråk. De kära vännerna bjödo äfven på supé och efter att tillsammans hafva haft ett härligt bönemöte, skildes vi, medtagande ännu ett härligt minne från vår semester.

Hemkomna väntade oss post från Stockholm Efter att länge ha samtalat sade vi hvarandra godnatt och sofvo godt till kl. nio på söndagsmorgonen då lilla mor som vanligt kom med den rara Chokoladbrickan. Efter frukosten hade vi som vanligt gemensam morgonbön. Hur skall jag kunna beskrifva dessa härliga stunder, då vi tillsammans fingo omringa nådastolen och lägga fram våra egna och hvarandras intressen och omsorger för honom, som lofvat att bära oss och våra bördor, dag efter dag, och stund efter stund, ända till dess vi bärgade stå på den himmelska stranden.

Rika välsignelser fingo vi dela med hvarandra. Genom hela lifvet följer oss minnet af dessa "hvilostunder vid vägen". På eftermiddagen var möte anordnat i Tryggestad af Borgholms kristliga ungdomsförening, mycket folk hade samlats och mötet präglades af en djup och allvarlig ande. Gifve Gud att någon i evighetsfrukt lemnades af detsamma. Vännerna från Borgholm följde med oss hem och hvilade opp en stund, drucko kaffe m.m.

Nu återstod endast en dag till af vår sammanvaro. Måndagsmorgonen grydde mulen och regnig, stämningen i naturen var tung och dyster, just passande till den vemodsfulla stämning som hvilade öfver oss alla. Efter slutat packning gjordes afskedsvisit hos några vänner. Ida bjöd på middag och sedan samlades vi inne hos mamma där vi drucko kaffe. Trots mammas försök att göra detsamma så godt och välsmakande som möjligt, smakade det, i mitt tycke allt för mycket afsked. Så läste Georg Dav. 23 Ps. och ännu en gång böjde vi våra knän tillsammans i lof och tacksägelse till honom som sjelf är den gode herden för sin hjord och som lofvat vara oss nära så väl på de gröna ängarna och vid de friska vattukällorna, som i den mörka dalen då vi ej kunna se vägen, ej förstå hans ledning.

Afskedet vill jag med tystnad förbigå. Känslorna tar ut sin rätt då älskande hjärtan skiljas, och hvar finnes en kärlek mera varm och osjälvisk, hvar finnes ömmare band än de som förena moder och barn, ja äfven syskon. Dock lyser äfven i afskedets bittra stund en hoppets stråle in i våra hjärtan, hoppet om återseende, hoppet om en evig sammanvaro i det hem hvarom sångaren så skönt sjunger: Därhemma, o där svida inga sår, När frälst jag på de gyllne gator går, jag höja skall af hjärtat jubelskri, Halleluja! Nu är all nöd förbi.